

[Ministeren for skatter og afgifter]

større skoves formueskattepligtige værdi ved opgørelsen af den skattepligtige formue for ejere af skovejendomme. For det andet og som en konsekvens heraf afskaffelse af den regel, hvorefter der i forbindelse med vurderingen af skovejendomme skal foretages en fordeling af ejendomsværdien på den del, der benyttes til skov, og på den øvrige del af ejendommen.

Forslaget begrundes med, at reglerne om formueopgørelse for skovejendomme er urimeligt gode, når den her omhandlede nedslagsregel sammenholdes med de øvrige regler om opgørelse af den skattepligtige formue. Lad mig gøre nogle korte bemærkninger til det.

Nedslagsreglen for skovejendomme blev gennemført i 1981 for at hjælpe skovbruget. Forud for lovforslagets fremsættelse blev der nedsat et udvalg, der bl.a. skulle vurdere de forhold, der var af betydning for skovejere, herunder de skattemæssige regler set i sammenhæng med skovlovgivningen. I den betænkning, der blev afgivet, udtalte udvalget, at privatskovbruget efter udvalgets opfattelse var inde i en forventelig længere periode med generelle økonomiske vanskeligheder. Dette skyldes bl.a. den meget lange produktionsperiode, der er et særkende for skovbruget, ligesom skovdrift er relativt arbejdskraftkrævende.

Hvis vi derfor fortsat skal have privat skovbrug her i landet, er det min opfattelse, at der er ret snævre grænser for, hvor store formueskatter man kan pålægge skoverhvervet. Det løbende afkast af skovbruget er simpelt hen for lille til at udrede disse skatter. Resultatet af et for højt skattetryk på skovejere i form af formueskatter kan let blive, at hugsten i vore skove forøges mere, end tilvæksten kan bære. Dette vil på længere sigt virke ødelæggende for skovbruget som erhverv, ligesom skoven som rekreativt område lider skade.

Forslagsstillerne anfører, at de kunstige regler for opgørelse af den skattepligtige formue for skovejere uundgåeligt vil tiltrække kapitalstærke købere, der er mere interesseret i at nedbringe deres skattebetalinger end i at drive skovbrug. Jeg deler ikke denne frygt.

Jeg skal derfor på regeringens vegne tage afstand fra dette lovforslag.

Karl Nielsen (S):

Med det forslag, SF her har fremsat, tror jeg godt man kan sige, at SF er gået ned i småtingsafdelingen. Vi ved, at vi i dag har ca. 25.000 skovejendomme, og heraf er så lille en del som ca. 1500 ejendomme på over 25 ha, hvorfor man vist roligt kan sige, at problemet ikke er særlig omfattende, hverken i antal eller i provenumæssig henseende. Derfor er det en meget lille sag, SF har taget frem. Det drejer sig i kroner og øre om ca. 10 mill. kr.

Når socialdemokratiet i 1981 gik ind for denne ændring af formuebeskatningen, har det sin baggrund i, at det var et led i et større forlig med en række partier her i folketinget, hvor der blev gennemført nogle skattelove til fremme af produktion og beskæftigelse. Det var også et led i miljøpolitikken, for man kan nok ikke afvise, som også ministeren var inde på det, at en stramning af formuebeskatningen nok ville bevirke, at hugsten i vore skove blev større end ønskeligt set ud fra et miljømæssigt synspunkt.

Derfor agter vi ikke på nuværende tidspunkt at medvirke til den foreslåede ændring.

Gammelgaard (KF):

Det er en temmelig paradoks optræden, vi her ser fra socialistisk folkepartis side. Forslagsstillerne ønsker den særlige bestemmelse i ligningslovens § 18 C om formuenedslag for skovejere ophævet. Det er en bestemmelse, der siger, at ved opgørelsen af den skattepligtige formue for skovejere gives der et nedslag på 30 pct. af den del af skovejendommens værdi, der af vurderingsrådet er henført til skoven, og ejendommen skal omfatte mindst 25 ha skov.

I fremsættelsestalen siger hr. Hove Sørensen bl.a., at man meget gerne vil være med til at afhjælpe de problemer, der vitterlig er i skovbruget. Specielt er der grund til at gøre noget ved det problem, at bøgeskoven i disse år forsvinder til fordel for nåleskov, og man svinger sig endog op til at tale om, at det ikke varer længe, før vi er nødt til at udskifte nationalsangen. Jeg må nok sige, at der er en stærk kontrast imellem på den ene side ønsket om at forringe skovejernes skattemæssige stilling og på den anden side ønsket om, som man nævner i fremsættelsen, at afhjælpe de problemer, der er i skovbruget.